

[Justitsministeren.]

tyverier i samme måned i 1970 er aftaget med 13,50 pct. Denne nedgang må efter politiets opfattelse bl. a. ses på baggrund af den ændring i færdselsloven, der blev gennemført i sidste folketingssamling, hvorefter aldersgrænsen for kørsel med knallert fra den 1. maj 1971 blev nedsat fra 16 til 15 år. Jeg håber, at den konstaterede nedgang vil fortsætte, og at udviklingen i det øvrige land vil gå i samme retning.

Af midler til yderligere at formindske antallet af knallerttyverier er det naturligt i første række at se på mulighederne for en forøget indsats fra politiets side til forebyggelse og opklaring af knallerttyverierne. Politiet har imidlertid i disse år en betydelig mandskabsmangel, hvilket i forbindelse med den forøgede arbejdsbyrde, der bl. a. som følge af den voksende kriminalitet hviler på politiet, ikke gør det muligt at skærpe indsatsen over for knallerttyverier, uden at det går ud over andre politiopgaver, som det er vigtigere eller lige så vigtigt at få løst.

Jeg anser ikke en skærpelse af straffen for knallerttyverier for et egnet middel til at begrænse tyveriernes antal. Knallerttyverier begås erfaringsmæssigt af meget unge mennesker. En del af disse tyverier begås af personer under den kriminelle lavalder på 15 år, og unge mellem 15 og 18 år straffes i almindelighed kun med bødestraf. Det er en almindeligt anerkendt kriminalpolitisk linie, som er begrundet i såvel humane som behandlingsmæssige hensyn, at man ikke anvender frihedsstraf over for unge under 18 år.

Det er fra forskellig side foreslået, at der — for at forøge opdagelsesrisikoen ved tyveri af knallerter — gennemføres en bestemmelse om, at knallerter skal registreres eller forsynes med et identifikationsmærke, der er konstrueret således, at det kun fremtræder fuldstændigt, når knallerten føres af den retmæssige ejer eller bruger. Det er klart, at disse forslag vil indgå i justitsministeriets overvejelser angående bekæmpelse af kriminaliteten på dette område. Jeg er tillige opmærksom på spørgsmålet om, hvorvidt forbedrede låseanordninger, eventuelt kontrolleret i forbindelse med typegodkendelse af køretøjet, vil kunne medvirke til at reducere knallerttyveriernes antal.

Af *Jørgen Peder Hansen* til arbejdsministeren (20. august 1971):

„Vil ministeren udvirke, at der stilles de nødvendige midler til rådighed til bekæmpelse af den store arbejdsløshed på Langeland?“

Begrundelse.

Arbejdsløsheden på Langeland er her i højsommeren ca. 18 pct., hvilket klart afspejler behovet for, at ekstraordinære beskæftigelsesarbejder sættes i gang i henhold til lovgivningen.

Arbejdsministeriet har afsat 6 mill. kr. til formålet for hele landet, heraf er nu kun 800.000 kr. tilbage, hvorfor flere midler må ind i billedet, hvis der skal være mulighed for at sætte nyt arbejde i gang.

Dette er så meget mere rimeligt, som udgiften ellers påføres statskassen over udbetalte understøttelser. Det er et alvorligt menneskeligt problem at gå arbejdsløs, endnu værre er det, hvis der ikke gøres noget for at komme det til livs.

Arbejdsminister *Lauge Dahlgaaards* svar (26. august 1971):

Spørgsmålet er begrundet med, at arbejdsløsheden på Langeland nu er ca. 18 pct. Dette menes at vise et behov for ekstraordinære beskæftigelsesarbejder. Der henvises endvidere til, at der kun er begrænsede midler til tilskud til beskæftigelsesarbejder tilbage, hvorfor der bør skaffes yderligere midler, så meget mere som udgiften ellers påføres statskassen i form af arbejdsløshedsunderstøttelse.

Indledningsvis skal jeg henvise til, at det nye afsnit i loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring om beskæftigelse af arbejdsløse, som i foråret blev vedtaget praktisk talt enstemmigt i folketinget, ikke tager sigte på en almindelig imødegåelse af opståede ledighed. Bestemmelserne tilsigter at skabe beskæftigelse fortrinsvis for sådanne ledige, som på grund af alder, svagelighed eller andre personlige grunde har vanskeligt ved at få ordinært arbejde. En eventuel mere almindelig ledighed inden for et lokalt område må søges bekæmpet gennem egnsudvikling, arbejdsformidling med støtte af mobilitetsfremmende ydelser, uddannelses- og omskolingsforanstaltninger etc.